

които ный дадохме, когато разглѣдвахме денонощното мърдание на земјаж. Въ сегашно време, такива доказателства ги има. Това сж — *годишниятъ паралаксъ* *) на звѣздытѣ и *аберрацията* **) на свѣтлинкѣ.

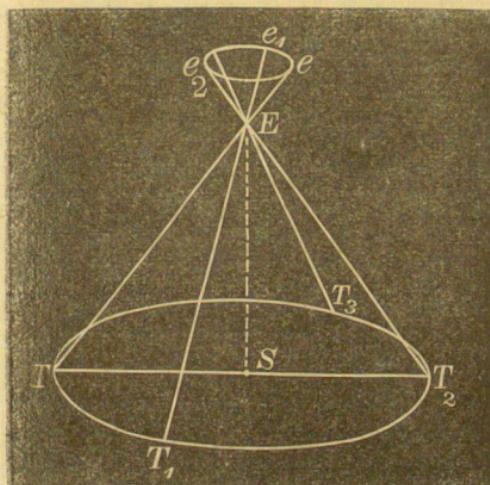
69. ГОДИШНИЙТЪ ПАРАЛАКСЪ. Ако земята ся премѣстова въ пространството, то зрѣлището, което небето представлява въ различните времена на годинкѣ, трябва да ся измѣнява, защото ний глѣдаме на небето отъ различни точки на пространството. Нека на пр. $TT_1T_2T_3$ (черт. 53) да бѫде орбитата на земјаж, E — никакъ звѣзда въ полюсътъ на еклиптиккѣ; ний глѣдамена таѣ звѣздѣ изъ точките $T, T_1, T_2, \dots$, отъ това тя тряба да ны си чини въ различни точки на небето и да описва връхъ сводътъ

Черт. 53.

еллипсисъ ee_1e_2 , подобенъ на онзи, когото описва земјаж. Звѣздытѣ, кои ся намиратъ въ другитѣ точки на небето, трябва сжъто така да измѣняватъ положение то си; чѣ елипсисътѣ, които тый описватъ, ще бѫдѫтъ толкози пхти повече стиснаты, колкото звѣздата е по близо къмъ еклиптиккѣ.

Жъгъльтъ TES подъ

когото, отъ звѣздкѣ ся вижда радиусътъ на земјаж орбитѣ, нарича ся *годишенъ паралаксъ на звѣздкѣ*. Тай като сѫществуванието на годишиный паралаксъ трябва да бѫде непремѣнно слѣдствиye на земпото мърдание, ако само

*) Жъгъль, който служи да ся опредѣли разликата на истинското и мнимочинящето ся положение на звѣздкѣ и разстоянието й.

**) Аберрация — Отклонението, което намъ ся чини да е тай, чѣ небесните свѣтила отъ точките на небето, въ която тый действително ся намиратъ.